

TOLFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 25 JUNI

Läsning

2 Kung 17:5–8, 13–15a, 18

Kungen i Assyrien drog upp och angrep hela landet och tågade mot Samaria och belägrade det i tre år. I Hoseas nionde regeringsår intog kungen i Assyrien Samaria och förde Israel bort till Assyrien och lät dem bo i Hala och vid Habor — en ström i Gosan — och i Mediens städer.

Israels barn hade ju syndat mot Herren, sin Gud, som hade fört dem upp ur Egyptens land, undan faraos, den egyptiske kungens, hand, och de hade fruktat andra gudar. De hade också vandrat enligt de folks stadgar som Herren hade fördrivit för Israels barn och enligt de stadgar som Israels kungar hade gjort upp.

Herren hade varnat både Israel och Juda genom alla sina profeter och siare och sagt: »Vänd om från era onda vägar och håll mina bud och stadgar — enligt hela den lag som jag gav era fäder — likaså vad jag har låtit säga er genom mina tjänare profeterna.« Men de ville inte höra utan var hårdnackade som deras fäder, vilka inte trodde på Herren, sin Gud. De förkastade hans stadgar och det förbund som han hade slutit med deras fäder och de förordningar som han hade gett dem. Därför blev också Herren mycket vred på Israel och försköt dem från sitt ansikte, så att inte något annat blev kvar än Judas stam ensam.

Responsoriepsalm

Ps 60:3–5, 12–13 (R. 7b)

R. Bönhör oss, Herre, och hjälp oss.

Gud, du har förkastat oss och brutit ned oss.

Din vrede har drabbat oss. Upprätta oss igen! R.

Du har kommit landet att bäva och rämna.

Hela nu dess revor, ty det vacklar.

Hårt har du provat ditt folk,

du har slagit i åt oss rusande vin. R.

Har du, o Gud, förkastat oss,

vill du inte dra ut med våra härar?

Stå oss bi i kampen mot fienden,

ty människor kan inte ge oss hjälp. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom som ni dömer med skall ni dömas, och med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Och hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga — du som har en bjälke i ditt öga? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.»

TISDAG DEN 26 JUNI

Läsning

2 Kung 19:9b-11, 14-21, 31-35a, 36

Sanherib, kungen i Assyrien, skickade sändebud till Hiskia och sade: »Så skall ni säga till Hiskia, Judas kung: Låt inte din Gud, som du förtröstar på, bedra dig, så att du tänker: 'Jerusalem skall inte bli givet i den assyriske kungens hand.' Du har ju hört vad kungarna i Assyrien har gjort med alla andra länder, hur de har gett dem till spillo. Och du skulle nu bli räddad!«

När Hiskia hade mottagit brevet av sändebuden och läst det, gick han in i Herrens hus, och där bredde Hiskia ut det inför Herrens ansikte. Och Hiskia bad inför Herrens ansikte och sade: »Herre, Israels Gud, du som tronar på keruberna, du ensam är Gud, den som råder över alla riken på jorden. Du har gjort himmel och jord. Herre, böj ditt öra till detta och hör. Herre, öppna dina ögon och se. Ja, hör Sanheribs ord, det budskap som han har smädat den levande Guden med. Det är sant, Herre, att kungarna i Assyrien har förött folken och deras land. Och de har kastat deras gudar i elden. Ty dessa var inga gudar utan verk av människohänder, trä och sten, därför kunde de förgöra dem. Men rädda oss nu, Herre, vår Gud, ur hans hand, så att alla riken på jorden erfar att du, Herre, ensam är Gud.»

Då sände Jesaja, Amos' son, bud till Hiskia och lät säga: »Så säger Herren, Israels Gud: Det som du har bett mig om angående Sanherib, kungen i Assyrien, det har jag hört. Så är nu detta det ord som Herren har talat om honom: Hon föraktar dig och smädar dig, jungfrun dottern Sion. Hon skakar på huvudet åt dig, dottern Jerusalem. Ty från Jerusalem skall utgå en kvarleva, en räddad skara från Sions berg. Herrens nitälskan skall göra detta.

Därför säger Herren så om kungen i Assyrien: Han skall inte komma in i denna stad och inte skjuta någon pil dit in. Han skall inte mot den föra fram någon sköld eller kasta upp någon vall mot den. Samma väg han kom skall han vända tillbaka, och in i denna stad skall han inte komma, säger Herren. Ty jag skall beskydda och rädda denna stad för min och min tjänare Davids skull.»

Samma natt gick Herrens ängel ut och slog i assyriernas läger 185 000 man. Då bröt Sanherib, kungen i Assyrien, upp och tågade tillbaka. Och han stannade sedan i Nineve.

Responsoriepsalm

Ps 48:2–4, 10–11 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden. R.

Berget Sion längst uppe i norr,
den store konungens stad.
Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Vi tänker, o Gud, på din nåd,
när vi står i ditt tempel.
Som ditt namn, o Gud,
så når ditt lov intill jordens ändar,
din högra hand är full av rättfärdighet. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Matt 7:6, 12–14

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte era pärlor åt svinen; de trampar på dem och vänder sig om och sliter sönder er.

Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den. Men den port är trång och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.«

ONSDAG DEN 27 JUNI

Läsning

2 Kung 22:8–13; 23:1–3

Översteprästen Hilkia sade till sekreteraren Safan: »Jag har funnit lagboken i Herrens hus.« Och Hilkia gav boken åt Safan, och han läste den. Därefter gick sekreteraren Safan in till kungen och avgav sin berättelse inför kungen. Han sade: »Dina tjänare har tömt ut de pengar som fanns i templet och har överlämnat dem åt de män som förrättar arbete som tillsyningsmän vid Herrens hus.« Vidare berättade sekreteraren

Safan för kungen och sade: »Prästen Hilkia har gett mig en bok.« Och Safan föreläste den för kungen.

När kungen nu hörde lagbokens ord, rev han sönder sina kläder. Och kungen befallde prästen Hilkia och Ahikam, Safans son, och Akbor, Mikajas son, och sekreteraren Safan och Asaja, kungens tjänare, och sade: »Gå och fråga Herren för mig och för folket, ja, för hela Juda, angående det som står i denna bok som nu har blivit funnen. Ty stor är Herrens vrede, den som är upptänd mot oss, därför att våra fäder inte har velat lyssna till denna boks ord och inte har gjort allt som är oss föreskrivet.«

Då sände kungen iväg män som samlade till honom alla de äldste i Juda och Jerusalem. Och kungen gick upp i Herrens hus, och alla Judas män och alla Jerusalems invånare följde honom, också prästerna och profeterna, ja, allt folket, från den minste till den störste. Och han läste upp för dem allt vad som stod i förbunds-boken, som hade blivit funnen i Herrens hus. Och kungen trädde fram till pelaren och slöt inför Herrens ansikte det förbundet, att de skulle följa efter Herren och hålla hans bud, hans vittnesbörd och hans stadgar, av hela sitt hjärta och av hela sin själ, och hålla detta förbunds ord, dem som var skrivna i denna bok. Och allt folket trädde in i förbundet.

Responsoriepsalm

Ps 119:33–37, 40 (R. 33a)

R. Visa mig, Herre, dina stadgars väg.

Visa mig, Herre, dina stadgars väg,
så vill jag ta den i akt intill slutet. R.

Ge mig förstånd, så vill jag ta din lag i akt
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag. R.

Vänd mitt hjärta till dina vittnesbörd,
låt det inte vika av till orätt vinning. R.

Vänd bort mina ögon,
så att de inte ser efter fåfänglighet,
behåll mig vid liv på dina vägar. R.

Se, jag längtar efter dina bud.
Behåll mig vid liv genom din rättfärdighet. R.

Halleluja

Joh 15:4a, 5b

V. Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er, säger Herren.

Om någon är kvar i mig, bär han rik frukt.

Evangelium

Matt 7:15–20

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Akta er för de falska profeterna, som kommer till er förklädda till får men i sitt inre är rovlystna vargar. På deras frukt skall ni känna igen dem. Plockar man kanske druvor på törnen eller fikon på tistlar? Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt. Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan ett uselt träd bära bra frukt. Varje träd som inte bär bra frukt huggs ner och kastas i elden. På deras frukt skall ni alltså känna igen dem.«

TORSDAG DEN 28 JUNI

Morgonmässan

Läsning

2 Kung 24:8–17

Jojakin var arton år gammal, när han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans moder hette Nehusta, Elnatans dotter, från Jerusalem. Han gjorde vad ont var i Herrens ögon, alldeles så som hans fader hade gjort.

Vid den tiden drog den babyloniske kungen Nebukadnessars tjänare upp till Jerusalem, och staden blev belägrad. Och Nebukadnessar, kungen i Babel, kom till staden, medan hans tjänare belägrade den. Då gav sig Jojakin, Judas kung, åt kungen i Babel med sin moder och med sina tjänare, sina hövitsmän och hovmän. Och kungen i Babel fängslade honom så i sitt åttonde regeringsår. Och han förde bort därifrån alla skatter i Herrens hus och skatterna i kungshuset. Han bröt också loss beläggningen från alla gyllene föremål som Salomo, Israels kung, hade låtit göra för Herrens tempel, detta i enlighet med vad Herren hade hotat. Och han förde bort i fångenskap hela Jerusalem, alla hövitsmän och alla tappra stridsmän. 10 000 förde han bort, även alla timmermän och smeder. Inga andra lämnades kvar än de obetydligaste av folket i landet.

Han förde Jojakin bort till Babel. Dessutom förde han kungens moder, kungens hustrur och hans hovmän samt de mäktiga i landet som fångar bort från Jerusalem till Babel, likaså alla stridsmännen, 7 000, och timmermännen och smederna, 1 000, allesammans raska och krigsdugliga män. Dessa fördes nu av den babyloniske kungen i fångenskap till Babel.

Men kungen i Babel gjorde hans farbroder Mattanja till kung i hans ställe och ändrade dennes namn till Sidkia.

Responsoriepsalm

Ps 79:1–5, 8–9 (R. 9b)

R. Herre, rädda oss, för ditt namns skull.

Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,

de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.
De har gett dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur. R.

De har utgjutit deras blod som vatten,
runt omkring Jerusalem,
och ingen finns som begraver dem.
Vi har blivit till vanära för våra grannar,
till spott och hån för dem som bor omkring oss.
Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid?
Hur länge skall din nitälskan brinna som eld? R.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare, för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd för ditt namns skull. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 7:21-29

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Inte alla som säger 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja. På den dagen skall många säga till mig: 'Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni onskans hantlangare!'

Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte, eftersom det var byggt på berggrund. Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade, och raset blev stort.«

När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärdar.

TORSDAG DEN 28 JUNI

Om aftonen

PETRUS OCH PAULUS

Högtid

Vigiliemässan

Första läsningen

Apg 3:1-10

Petrus och Johannes gick upp till templet, vid tiden för eftermiddagsbönen. Då bars det dit en man som varit lam från födseln och som man varje dag brukade sätta vid en ingång kallad Sköna porten, så att han kunde tigga av dem som besökte templet. När han nu fick se Petrus och Johannes på väg in, bad han om en allmosa. De fäste blicken på honom, och Petrus sade: »Se på oss!« Mannen såg spänt på dem och väntade sig att få något av dem. Men Petrus sade: »Silver och guld har jag inte, men vad jag har, det ger jag dig. I nasarén Jesu Kristi namn: stig upp och gå!« Så grep han honom i högra handen och reste honom upp, och med ens fick mannen stadga i fötter och vrister. Med ett språng var han på benen och började gå. Han följde med dem in i templet, och han gick omkring och han hoppade och han prisade Gud. Allt folket såg honom gå omkring och prisa Gud. Och när de upptäckte att det var mannen som brukade sitta och tigga utanför templet vid Sköna porten, fylldes de av bävan och häpnad över vad som hade hänt med honom.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Andra läsningen

Gal 1:11-20

Jag försäkrar er, bröder: det evangelium som jag har förkunnat är inte något mänskligt påfund. Jag har inte fått det från någon människa, ingen har lärt mig det, jag har fått det genom en uppenbarelse av Jesus Kristus.

Ni har ju hört hur jag förut levde som lagtrogen jude, hur jag hänsynslöst förföljde Guds församling och försökte utrota den. I trohet mot judendomen överträffade jag de flesta av mina judiska jämnåriga, ivrigare än någon annan

hävdade jag traditionen från våra fäder. Men han som utsåg mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd beslöt att uppenbara sin son för mig, för att jag skulle förkunna evangeliet om honom för hedningarna. Då frågade jag inte någon av kött och blod till råds, inte heller for jag upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig. I stället begav jag mig till Arabien, och därifrån vände jag tillbaka till Damaskus.

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem för att få tala med Kefas, och jag stannade fjorton dagar hos honom. Någon annan av apostlarna såg jag inte, bara Herrens bror Jakob. Vad jag skriver är sant, det tar jag Gud till vittne på.

Halleluja

Joh 21:17d

V. Herre, du vet allt;
du vet att jag har dig kär.

Evangelium

Joh 21:15–19

När Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar och de hade ätit, sade han till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal, skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spänna bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhärliga Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

FREDAG DEN 29 JUNI

PETRUS OCH PAULUS
Högtid

Mässan på dagen

Första läsningen

Apg 12:1–11

Vid den tiden ingrep kung Herodes hårdhänt mot en del av medlemmarna i församlingen. Han lät halshugga Jakob, Johannes bror, och när han såg att judarna gillade detta, fortsatte han och lät också gripa Petrus; det hände under det osyrade brödets högtid. Efter arresteringen satte han honom i fängelse, bevakad av fyra vaktstyrkor om vardera fyra man, för att efter påskan ställa honom inför folket.

Petrus hölls alltså fängslad, och i församlingen bad man ivrigt till Gud för honom.

Natten innan Herodes hade tänkt ställa honom inför rätta låg Petrus och sov mellan två soldater, bunden med två kedjor, och utanför dörren fanns vakter som bevakade fängelset. Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. »Skynda dig upp«, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: »Ta på dig bältet och sandalerna.« Petrus lydde, och ängeln sade: »Svep om dig manteln och följ mig.« Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn. De passerade en vaktpost och sedan en till och kom till järnporten som ledde ut till staden, och den öppnades för dem av sig själv. När de kom ut gick de gatan ner, och då försvann ängeln. Så snart Petrus hade sansat sig sade han: »Nu vet jag verkligen att Herren har skickat sin ängel och räddat mig ur Herodes händer, undan allt som det judiska folket väntat sig.«

Responsoriepsalm

Ps 34:2–9 (R. jfr 8)

R. Herrens ängel befriar dem som fruktar honom.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 631

Andra läsningen

2 Tim 4:6–8, 17–18

Mitt eget liv utgjuts redan som ett offer, och tiden är inne då jag måste bryta upp. Jag

har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans, som Herren, den rättvise domaren, skall ge mig den dagen, och inte bara mig utan alla som längtar efter hans ankomst.

Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den, och jag räddades ur lejonets gap, ja, Herren skall rädda mig från allt ont och hjälpa mig in i sitt himmelska rike. Hans är härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Matt 16:18

V. Du är Petrus,
och på den klippan skall jag bygga min kyrka,
och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Evangelium

Matt 16:13–19

När Jesus kom till området kring Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: »Vem säger människorna att Människosonen är?» De svarade: »Somliga säger Johannes döparen, men andra säger Elia och andra Jeremia eller någon profet.« — »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Simon Petrus svarade: »Du är Messias, den levande Gudens son.« Då sade Jesus till honom: »Salig är du, Simon Barjona, ty ingen av kött och blod har uppenbarat detta för dig, utan min fader i himlen. Och jag säger dig att du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka, och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den. Jag skall ge dig nycklarna till himmelriket. Allt du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt du löser på jorden skall vara löst i himlen.«

LÖRDAG DEN 30 JUNI

Läsning

Klag 2:2, 10–14, 18–19

Utan skonsamhet fördärvade Herren
alla Jakobs boningar.
I sin förgrymmelse bröt han ned dottern Judas fästen,
ja, han slog dem till jorden,
han orenade riket och dess furstar.
Dottern Sions äldste sitter där stumma på jorden,
de har strött jord på sina huvuden
och höljt sig i sorgdräkt.
Jerusalems jungfrur sänker sina huvuden mot jorden.
Mina ögon är förtärda av gråt,
mitt innersta är upprört,
min lever är som utgjuten på jorden
för dottern mitt folks skada,

ty barn och dibarn försmäktar på gatorna i staden.
De ropar till sina mödrar:
»Var får vi bröd och vin?«
Ty försmäktande ligger de som slagna på gatorna i staden,
ja, de ger upp andan i sina mödrars famn.
Vad jämförbart skall jag framlägga för dig,
du dotter Jerusalem?
Vilket liknande öde kan jag dra fram till din tröst,
du jungfru dotter Sion?
Din skada är ju stor som ett hav – vem kan hela dig?
Dina profeters syner var falskhet och flärd,
de blottade inte för dig din missgärning,
så att du kunde bli upprättad.
De utsagor de förkunnade för dig var falskhet och förförelse.
Deras hjärtan ropar till Herren.
Du dottern Sions mur, låt dina tårar rinna som en bäck,
både dag och natt,
låt dig inte förtröttas, unna inte ditt öga någon ro.
Stå upp, ropa högt i natten, när dess väkter börjar,
utgjut ditt hjärta som vatten inför Herrens ansikte.
Lyft upp till honom dina händer för dina barns liv, ty de försmäktar av hunger i alla
gators hörn.

Responsoriepsalm

Ps 74:1–7, 20–21 (R. 19b)

R. Herre, glöm inte dina förtryckta.

Gud, varför har du så länge förkastat oss?

Varför brinner din vrede mot fåren i din hjord?

Tänk på din menighet, som du fordom förvärvade,
den stam som du gjorde till din egen,
tänk på Sions berg, där du har din boning. R.

Vänd dina steg till den plats

där förödelse råder utan ände

– allt har ju fienden fördärvat i templet.

Dina motståndare har skränat på din heliga plats,
de har satt upp sina tecken som rätta tecken.

Det var en syn, som när man höjer yxor mot en skog. R.

Alla dess snidverk har de krossat med yxa och bila.

De har satt eld på din helgedom

och orenat ditt namns boning ända till grunden. R.

Tänk på förbundet,

ty våldsnästen finns i varje vrå i landet.
Låt den förtryckte vika tillbaka med skam,
låt den betryckte och den fattige lova ditt namn. R.

Halleluja

Matt 8:17

V. Han tog vår svaghet,
och våra sjukdomar lyfte han av oss.

Evangelium

Matt 8:5–17

Vid den tiden då Jesus gick in i Kafarnaum, kom en officer fram till honom och bad om hjälp: »Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.« Jesus sade: »Skall då jag komma och bota honom?« Officeren svarade: »Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: »Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.« Och till officeren sade Jesus: »Gå. Du trodde och det skall ske.« Och i det ögonblicket blev pojken frisk.

Jesus kom hem till Petrus och fick se hans svärmor ligga sjuk i feber. Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne, och hon steg upp och betjänade honom.

På kvällen förde man till honom många som var besatta. Han drev ut andarna med sitt ord och botade alla sjuka, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Han tog vår svaghet, och han lyfte av oss våra sjukdomar.*

TRETTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 1 JULI

Första läsningen

Vish 1:13–15; 2:23–24

Det är inte Gud som har gjort döden,
han gläder sig inte åt att liv släcks.
Nej, till att leva skapade han allt,
och i allt som blir till i världen bor hälsa.
Där finns inget gift som dräper,
och döden har inte sin kungaborg på jorden.
Rättfärdigheten är odödlig.
Gud skapade människan till odödlighet
och gjorde henne till en avbild av sitt eget väsen,
men genom djävulens avund kom döden in i världen,
och de som är hans egendom får erfara den.

Responsoriepsalm

Ps 30:2, 4–6, 11–12a, 13b (R. 2a)

R. Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet.

Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet
och lät inte mina fiender triumfera.
Herre, du förde mig upp ur dödsriket,
du gav mig liv, du räddade mig från graven. R.

Sjung Herrens lov, ni hans trogna,
prisa hans heliga namn!
Ofärd är i hans vrede,
men i hans nåd är liv.
Om kvällen är gråten min gäst
men om morgonen jublet. R.

Lyssna, Herre, skona mig,
Herre, bli min hjälpare!
Du vände min dödsklagan i dans.
Herre, min Gud, jag skall alltid prisa dig. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 627

Andra läsningen

2 Kor 8:7, 9, 13–15

Ni som har allt i överflöd: tro, tal, kunskap, hängivenhet och den kärlek som jag har uppväckt hos er, se till att ni också ger överflödande prov på denna nådegåva, frikostighetens gåva. Ni känner vår herre Jesu Kristi stora gåva: han, som var rik, blev fattig för er skull, för att ni skulle bli rika genom hans fattigdom. Meningen är inte att andra skall få det bättre och ni få det svårt. Nej, det är en fråga om jämvikt; nu skall ert överflöd avhjälpa deras brist, för att en annan gång deras överflöd skall avhjälpa er brist. Så blir det jämvikt, som det står skrivet: *Han med mycket fick inte för mycket, han med litet fick inte för litet.*

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium

Mark 5:21–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Mycket folk följde efter och trängde sig in på honom. Där fanns en kvinna som hade lidit av blödningar i tolv år. Hon hade varit hos många läkare och fått utstå mycket. Det hade kostat henne allt hon ägde, men ingenting hade hjälpt, snarare hade hon blivit sämre. Hon hade hört vad som berättades om Jesus, och nu kom hon bakifrån i hopen och rörde vid hans mantel, för hon tänkte att om hon bara fick röra vid hans kläder skulle hon bli hjälpt. Och genast stannade blodflödet, och hon kände i kroppen att hon var botad från sitt onda. När Jesus märkte att det hade gått ut kraft från honom vände han sig om i hopen och frågade: »Vem rörde vid mina kläder?« Lärjungarna sade: »Du ser väl hur folk tränger på, och ändå frågar du vem som har rört vid dig!« Han såg sig omkring efter henne som hade gjort det. Kvinnan, som visste vad som hade hänt med henne, kom rädd och darrande fram och föll ner för honom och talade om hur det var. Han sade till henne: »Min dotter, din tro har hjälpt dig. Gå i frid. Du är botad från ditt onda.«

Medan han ännu talade kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade: »Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Mark 5:21–24a, 35–43

Vid den tiden, när Jesus hade farit tillbaka till andra sidan sjön samlades mycket folk omkring honom. Medan han var där vid sjön kom det dit en synagogföreståndare vid namn Jairos. Då han såg Jesus kastade han sig för hans fötter och bad enträget: »Min lilla dotter är nära att dö. Kom och lägg dina händer på henne, så att hon räddas till livet.« Och Jesus gick med honom.

Då kom det bud till synagogföreståndaren från hans hem: »Din dotter är död. Du skall inte besvära Mästaren längre.« Men Jesus, som hörde deras ord, sade till föreståndaren: »Var inte rädd, tro bara.« Sedan lät han ingen mer än Petrus och Jakob och hans bror Johannes följa med, och de gick hem till föreståndaren. Där såg han upprörda människor som grät och klagade högt. Han gick in till dem och sade:

»Varför ropar ni och gråter? Flickan är inte död, hon sover.« Då skrattade de åt honom. Men han körde ut allesammans och tog med sig flickans far och mor och lärjungarna och gick in där hon låg. Så tog han barnets hand och sade: »Talita koum!« (det betyder: Lilla flicka, jag säger dig, stig upp!). Och genast reste sig flickan och gick omkring, hon var tolv år gammal. De blev utom sig av förvåning, men han förbjöd dem att låta någon veta vad som hade hänt. Sedan sade han åt dem att ge flickan något att äta.